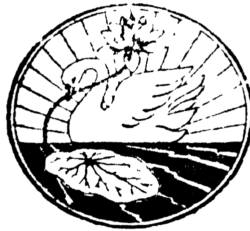
ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆ

ಮಲೆದೇಗುಲ

ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್

ಕಾವ್ಯಾಲಯ : ಪ್ರಕಾಶಕರು
ಮೈಸೂರು

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ: ೧೯೫೫

ಬೆಲೆ: ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ

ಮುದ್ರಕರು:

ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್‌ಸಿ.,

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್,

ಮೈಸೂರು

ಮೊದಲೆರಡು ಮಾತು

ದೇಗುಲವನ್ನು ಕುರಿತ ಒಂದು ಚಿಂತನಾಲಹರಿ ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿದೆ. ಈ ಪದ್ಯಗಳು ಒಂದು ಸ್ಥಾಯೀಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಂಜಿಸಲು ನಿಯುಕ್ತವಾದವುಗಳಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲಿ ಒಂದು ಪರಿಸರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಬರೆದಂಥವಲ್ಲ. ಏಕಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಹಿರ್ಮುಖನಾದಾಗ ಕಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು, ತಿರುಗಿ ಅಂತರ್ಮುಖನಾಗಿ ಆ ಅಂತರಂಗವನ್ನೇ ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸುವುದು, ತಿರುಗಿ ಹೊರಬರುವುದು, ಪುನಃ ಒಳಹೊಗುವುದು,—ಹೀಗೆ ಈ ಕಾವ್ಯಕರ್ಮ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ತಾರ್ಕಿಕಪ್ರಚೋದನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇವು ಒಂದು ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಕೋದಂತಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಭಾವಗೋಳವನ್ನು ತಿರುವಿ ತಿರುವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಂಡ ಕಂಡ ಮುಖಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಲಹರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಮುಗಿವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸದ್ಯದ ರಿಕ್ತಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ, ಧ್ಯಾನಾವಧಾರಣಾಕ್ಷಮತೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಹಾಗೂ ಅತಿವಿಚಿತ್ರವೂ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವೂ ಆದ "ದೇಗುಲ"ವೆಂಬ ಮಹಾಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತು ಎಂಥ ಬಣ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹೆರಗಿನಲ್ಲೇ ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ದಾರಿಗೈ ಊರಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಜೀವಸತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಪಸ್ವಪ್ನಜಾಗರಗಳೆಂಬ ಸ್ಥಿತಿತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲ ಹದುಳದತ್ತ, ಚಿಂತನೆಯೆಲ್ಲ ಸುಖದತ್ತ, ಆ ನೆಲೆಯನ್ನು ಅದು ಇಗೊ ಮುಟ್ಟಿತೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಆನಂದವೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಲೆ ಅದರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತುರೀಯವೆಂಬ ಅವಸ್ಥಾವಿಶೇಷವೂ ತನಗುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿ, ಅದನ್ನು ಸುಖಾಭೀಪ್ಸೆಯಿಂದ ವಂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರ ಕ್ಷೇಮಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳ ಹಂಬಲವನ್ನು ಓಂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚತಮವಾದ

ನೆಲೆಗೇರಿದ ಚೈತನ್ಯಸತ್ವದ ಹಾರೈಕೆಯಲ್ಲ ಇನ್ನು ಈ ಆನಂದದತ್ತ. ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಗೆ ಪ್ರತೀತವಾದ ಇರವಿನ ಬೆಲೆ ಸುಖ, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ; ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಆನಂದದ ಪ್ರತೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇರವಿಗೆ ಈ ಬೆಲೆ ತಗದು. ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಬೆಲೆಗಳನ್ನೂ ಪಲ್ಲಟಿಸುವ ತ್ಯಾಗ ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಮೋರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಅದರ ಪ್ರಾಪ್ಯ ರಸಸ್ಥಿತಿ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸೋಪಾನದಂತಿವೆ ಕಲೆ; ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಡುವ ರಸಾವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಚುವ ಭವ ಕಾವ್ಯವಸ್ತುವೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಭೆಯ ಮೆರುಗನ್ನು ತಳೆದು ಸಂಮ್ಮೋಹನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನೇರಿದರೆ ನಾವು "ದೇಗುಲ"ವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತೇವೆ, ಮುಂದೆ ಮೌನ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ರಸಾವಸ್ಥೆಯ ಮೌನ, ಅದರುಪಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೈವಭಾವದ ಜಾಗರ, ಅದರ ಕೆಳಮೆಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯೆಚ್ಚರ, ಅದರ ತಲದಲ್ಲಿ ಭವ ಅಥವಾ ನಿಯತಿ ನಿಯತ ಜಗದಲ್ಲಿನ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆ.

ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯದೇರಿಳಿತಗಳು. "ದೇಗುಲ"ವೆಂಬ ಭವ್ಯಕಲ್ಪನೆ, ಈ ಏರುವಿಕೆಯ ಒಂದು ನೆಲೆಯ ಸ್ಥಿರೀಕರಣಕ್ಕೆ ದೇವಮಾನವರು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ಉಪಾಯಗಳಲ್ಲೊಂದು: ಭವಮಗ್ನರಿಗೂ ರಸದರಿವು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಆಗಲೆಂಬುದು ಅವರ ಆಶಯ. ನೀರಿನಾಸರೆಯುಳ್ಳ ಪೈರಿಗೂ ಮುಗಿಲಹನಿ ಬಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತನೆ ಹುಲುಸದಿರುವಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥಾಪ್ರಭೂತವಾದ ಮಾನವಜೀವಿತಕ್ಕೂ ಈ ರಸಾವಸ್ಥೆಯ ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದೆ ಹುಲುಸಿಲ್ಲ. 'ದೇಗುಲ'ಗಳು ಈ ಮೋಡಗಳನ್ನು ತಡೆದಿಡುವ ಮಲೆಗಳು. ಸಾಧುಸಿದ್ಧಸಂತರ ತೇಜಗಳನ್ನು ಮೊಳೆಸಿ ಅಲೌಕಿಕಭಾವಗಳನ್ನು ಮಿಂಚಿಸುತ್ತಾ, ಋಷಿಮುಖೋದ್ಗತ ಬ್ರಹ್ಮಬೃಂಹಿತಗಳಿಂದ ಸಕಲರನ್ನೂ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲ ತಾಪಗಳನ್ನೂ ಕಳೆಯುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಳೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಮೆರೆವ ದೇಗುಲಗಳೂ ದೇವೋತ್ಸವಗಳೂ ವನಪರ್ವತಸಾಗರಗಳಂತೆ ಮತ್ತು ಭವಾವೇಗಗಳಂತೆ ವಿಷಯಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿ ಕಾವ್ಯಜಾಗರವನ್ನು ತರಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಅಥವಾ 'ದೇಗುಲ'ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಟ್ಟಿಪಟ್ಟು ಇದುವರೆಗೆ ಘಟಿಸಿದ್ದ ವಿಚಿತ್ರಾನುಭೂತಿಗಳು ಇನ್ನು ನಾನು ಸದಾ

ಪ್ರಯವಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಹೀಗೆ ಈ ವಾಕ್ಕಾಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಛಂದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ?

ಈ ಗುಚ್ಛದ ಮೊದಲ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳು 'ಜೀವನ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈಮೊದಲು ಅಚ್ಚಾದವು. ಹೀಗೆ ಅವಕ್ಕೆ ಆಸರೆಕೊಟ್ಟ ಪೂಜ್ಯ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರೂ ಕವಿಕಾವ್ಯಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಚಿದಂಬರಂ ಅವರು, ಶ್ರೀ ರಾಮರಾಯರ ಸಹಕಾರದೊಡನೆ, ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಷ್ಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿ
೯–೯–೧೯೫೫.

ಪು. ತಿ. ನ.

ಮಲೆದೇಗುಲ

ಮಲೆದೇಗುಲ

೧

ಸಕಲ ಸಂದೇಹಗಳು ಬಳಲಿ ಬಳಿಗೈತಂದು
ಬಿಡುವ ಬಯಸುವ ತವರೆ, ಮಲೆಯ ದೇಗುಲವೆ.
ಶಾಸ್ತ್ರವದೊಳಲೆದಿರವು ಪಡೆವರಿವಿನರಕೆಯಿಂ-
ನೊಡೆವಽಶಾಂತಿಯ ಮುದ್ದೆ, ಮುನಿಹೃದಯಫಲವೆ.
ಒಂದೊಂದು ಸಿಲವಿನೊಳಗೊಂದೊಂದು ಸೊಗವಳಲ
ತೋರಿ ತಿರಿವೀ ಭವದ ನಿಶ್ಚಲಕೇಂದ್ರವೇ.
ಋಜುಅನೃಜು ಋತಅನೃತ ಲೇಸುಕೇಡೆಂಬ ಬಲೆ–
ಗಳಪಡದ ಯೋಗಿಗಳ ಮುದದಿಂ ಸಾಂದ್ರವೇ,

ನಿಂತಿಹೆನು ನಾ ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲೆಡೆ ನಮ್ರನಾಗಿ
ನುಡಿ ತುಯ್ದು ಬವಣೆಗೊಳೆ ಭಾವಗಳ ಭಾರದಿಂ ತಲೆಯ ಬಾಗಿ.

೨

ಅಲ್ಲಿರಲಿ ಇಲ್ಲಿರಲಿ ಎಲ್ಲಿರಲಿ ತಲೆಬಾಗಿ
ನಾ ತೆರೆದ ಮಲೆದೇಗುಲದ ಬಾಗಿಲಿದಿರು
ನಿಂತ ತೆರವಾಗುತಿದೆ ನನ್ನ ಕಂಗಳಿಗಾಗೆ
ಅರೆ ಬಾನು ಮರ ಹಕ್ಕಿ ಹೊಳ್ಳ ಹೂ ಹೊದರು
ಅಂತರಂಗದ ದೈವ ಮೂಲೆತಿರುಗಿಸೊಳವಿತು
ಸನ್ನಿಗೈದಂತೆಯೇ ಮೈಗರೆವ ಪರಿಗೆ
ಒಂದು ನಗೆ ಒಂದು ನುಡಿ ಒಂದು ಚಲನದಿ ಹೊಳೆದು
ಆವುದೋ ನೆನವೊಸಗೆ ಮರಳುವುದು ಮರೆಗೆ

ಆ ನೆನಹಿನೊಸಗೆಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗೊಳುತ, ಗುಡಿಯೆ, ನಿಂತೆ
ನನ್ನ ಮಾನಸ ನಿನ್ನ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರಗರ್ಭದೊಳಗವನು
ತಡತಡಕಿ ತೀರದಂತೆ.

೩

ಅರಸಿ ತೀರದೊಲಾಸೆ ಕೆರಳೆ ನಾ ನಿಂತಿರುವೆ
ಮಲೆದೇಗುಲದ ಹೊರಗೆ ತುಂಬನೇ ಬಯಸಿ
ಅರಿವರಿತು ತೀರದಿಹ ಸೊಗಸಟ್ಟು ತೀರದಿಹ
ಅಳಲ ತಾಳುತ ತೀರದರಕೆಯನೆ ಮೆರಸಿ
“ ಅಣು ಬೃಹತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹಿಗ್ಗದ ತುಂಬಿ
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಷ್ಟುಂಡರೂ ತೀರದಿಹ ಸೊದೆಯೇ ”
ಎಂದೊಲುಮೆ ತುಂಬಿನೊಳು ನಲ್ಮೆತುಂಬನು ಸೂಸಿ
ಅರಕೆ ತೀರಿದ್ದರೂ ನಲವು ತೀರದೆಯೆ

ಕಂಡ ದೇಗುಲದಿದಿರು ನಿಂತ ಮುನಿಸಂತರನು ನೆನೆದು ನೆನೆದು
ನನ್ನರಕೆ ತುಂಬಿಗಿದೆ ಇಂಬೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯೊಳೇ ತೊನೆದು
ತೊನೆದು.

೪

ಮನೆಯಲ್ಲ ಮಠವಲ್ಲ ರಾಜನರಮನೆಯಲ್ಲ
    ಇದು ನಾಟ್ಯಮಂದಿರ ಛಾತ್ರ ಸತ್ರವಲ್ಲ
ಜೀವ ಬಯಸುವ ಭೋಗದುಪಕರಣವಲ್ಲವಿದು
    ಆವರ್ಥ ಘಟಿಸಿತೀ ತೆರ ಮಳೆಯ ಕಲ್ಲ ?
ಗೋಪುರದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಬಾನನೆತ್ತುತ ನಿಂತು
    ಇರುಳಿನೊಳು ಮಿರುತಾರಗೆಯ ಮಾಲೆಗೊಳುತ
ಮೋಡ ಮುತ್ತುವ ಜಡೆಗೆ ಜಾಹ್ನವಿಯೆ ಜಾರಿಬರೆ
    ಪಕ್ಕಕೆಳವೆರೆಸಿಕ್ಕಿ ಕಣ್ಸವಿಯ ಕೊಳುತ

ಮೆರವಿದರ ದರ್ಶನವೆ ದುಡುಕಿಸುವುದೆನ್ನೆದೆಯ ನಡೆಯ
ಮನುಜಗಿದು ನೆಲೆಯಾಸೆಯೋ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ?

೫

ಕರಣವಲಯದಿ ನಿಂತು ವಿಷಯವೈವಾಹಿಕದಿ
ಪಡೆವ ಸೊಗಗಳನೊಲ್ಲದೆಯೆ ಮುಂದೆ ಸರಿದು
ಮೈಜರೆದು ಮನಜರೆದು ಬುದ್ಧಿ ತರ್ಕವ ಜರೆದು
ಅದನೊಲ್ಲದಿದನೊಲ್ಲದಾವುದನೊ ತಿರಿದು
ಊರಿಗೊಂದಿರುಳಂತೆ ನೆಲದಿ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೆಯೆ
ತಿರಿವ ತಿರುಕರ ಕಣಸೆ, ನಿನಗೆ ನೆಲೆ ಇಲ್ಲೆ ?
ಜಡದಿಂದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವದಿಂದಾತ್ಮಕ್ಕೆ
ಏರುತಿಹ ಸತ್ವವೇ, ನಿನಗೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲೆ ?

ಮುಂದೈದು ಕರಣಗಳ ಮೊನೆ ಹೊಳೆವ ಗೋಪುರದ ಗುಡಿಯೇ,
ಹಿಂದೊಂದೆ ಮನದ ಮೊನೆ ಮೆರೆವ ಮುಡಿಯ ಕಳಸದೆಡೆಯೇ !

೬

ಹೊಗುವಾಸೆಯಿಲ್ಲ ಕಾಲ್ತೆಗೆವಾಸೆಯಿಲ್ಲ, ಸು–
ಮ್ಮನೆ ಮೇಲನಿಟ್ಟಸಿ ನಿಲ್ಲುವಾಸೆಯೆನಗೆ
ಬೊಂಬೆಗೂಡಿದ ತೆನೆಯ ಗೋಪುರದ ಬಾಗಿಲಿನ
ಕತ್ತಲೆಯೊಳಿಣಿಕಿಣಿಕಿ ಏರಲೆನ್ನ ಬಗೆ
ಆ ಕತ್ತಲೊಳಹೊಕ್ಕು ಮರಳಿ ಹೊರಹಾರುವೀ
ಗಿಳಿಪಾರಿವಾಳಗಳ ಭ್ರಮಣೆಯನು ಕಂಡು
ಅವ್ಯಕ್ತದಿಂ ವ್ಯಕ್ತ ಹೊರಬರುವ ನಟನೆಯನು
ಚಿಂತಿಸುವುದೆನ್ನ ಮನ ಬಲು ಬೆರಗುಗೊಂಡು.

ಏನುಳಿವುದೇನಳಿವುದೀ ಒಳಹೊಗುವಾಟದಲ್ಲಿ
ಏನಳಿವುದೇನುಳಿವುದೀ ಹೊರಬರುವಾಟದಲ್ಲಿ ?

ಕತ್ತಲದು ಕಗ್ಗತ್ತಲರಿವಾಳವರಿಯದೆಯೆ
 ಮತಮತಗಳಟ್ಟೆಸೆಯ ಕಟ್ಟೆ ನಿಲುವಿರುಳು
ಸನಿಯವಷ್ಟನೆ ಬೆಳಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಶರಣೆಂದೆಯೇ
 ಎಲ್ಲ ಮತಿ ವ್ಯೈಗರೆವ ನಿಲುಗಡೆಯ ಹುರುಳು
ಉಳಿವುದೆಣಿಸುತ ಚಿತ್ತ ವಿಜ್ಞಾನಮೊಳು ತೊಳಲಿ
 ಅಳಿವುದೆಣಿಸುತ ಪರದ ಚಿಂತೆಯೊಳು ಬಳಲಿ
ವಿರಮಿಸುವ ಕಾಳವದು, ಶ್ಯಾಮನೆನೆ ಹೆಸರದಕೆ
 ಅದರ ಕೈಯೊಳು ಜಗವ ನಾದಿಸುವ ಮುರಳಿ.

ಮನ ನಾದದಿಂ ಕಿವಿಯ ಮುಟ್ಟುತ ಮರಳಿ ಮನಮೊಳಳಿಯೆ
ಏನಳಿವುದೇನುಳಿವುದಿಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸರಿಯೆ ?

೮

ಸಂದೆಗದ ಹರಿವಿನೊಳು ತತ್ತ್ವಗಳೆ ಹಿಮಫಲಕ
ಹಾಯುವಾಯಾಸದೊಳು ಮನ ಗಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲೆ
ಆ ಸೋಂಕಿನೊಳೆ ಕರಗಿ ಮರಳಿ ಝರಿಸೇರುವುವು
ಚಿತ್ತವಾಳ್ವುದು ಮರಳಿ ಆ ಹರಿವಿನಲ್ಲೆ
ಕರಣವಿರೆ ವಿಷಯಗಳು ಚಿತ್ತವಿರೆ ಚಿಂತೆಗಳು
ಜೀವವಿರೆ ಜಗವೆಂಬ ದ್ವೈಧವೇ ಮೆರೆಯೆ
ಆ ನಿಲವೊಳಿದು ತೋರಿ ಈ ನಿಲವೊಳದು ತೋರಿ
ಒಂದೊ ಜೋಡಿಯೊ ಎಂಬ ಸಂದೆಗವೆ ನೆರೆಯೆ—

ಕೊನೆಗೆ 'ನಾ'ನೆನೆ ನನ್ನ ದ್ವೈವವಂ ತೋರಿ
ಭಿನ್ನಿಸುವ ಗುಡಿಯೆ, ನಿನ್ನದೆ ಕೊನೆಯ ದಾರಿ ?

೬

ಬೆರೆದರೂ ಬೇರೆಂದೆ ಸಮುದೂರದೊಳು ಸರಿವ
ವಿಷಯಾತ್ಮಸಂಗಮಿಸುವಾನಂತ್ಯವೇ,
ಸೋಂಕಲರಿವೇ ಕರಗಿ ನೆನವೆಂಬ ನೆರಳುಳಿಯೆ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆನಲಾಗದಾನಂದವೇ,
ಪಡಲಿಲ್ಲವೆನಲಾಗದಪರೋಕ್ಷದನುಭವವೆ,
ಅರಿತಿಲ್ಲವೆನಲಾಗದಂದದರುಳೇ,
ಒಲಿವಂದವೆನ್ನೆಸಗಿ ಒಲವ ಕೊಳೆ ಕೈತೆರೆಯು–
ತಾವರ್ತ್ರತೇಜವೊಳು ಬೆಳಗುವಿರುಳೇ,

ಮನಮನವ ಎಳೆಗೊಂಡು ಮುಡಿವ ಮೂರ್ತಿ,
ನಮ್ಮರ್ತಿ ಮಡುಗೊಳುವ ಗುಡಿಯೊಳೇ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ?

೧೦

ಹಸಿರೆಲೆಗಳಂಜಲಿಯೊಳಾತು ರವಿ ತೇಜವಂ
ಜೀವಕರ್ಪೂರವನೆರೆವ ಬನದ ನಲವು,
ಕೆರೆಕೆರೆಯ ಹರಹಿನೊಳು ಜಲಹಾಸವನು ಮೆರಸಿ
ತೆರೆ ಬಣ್ಣಗೊಳಿಸುವೀ ಬಿಸಿಲ ನಲವು,
ಅಲೆ ಕೆದರ ತರು ಬೆದರೆ ನೀಲದಿಂ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ
ಕೋಡಿಗೇರುತ ಗಾಳಿ ನೊರೆವ ನಲವು,
ಬೆಳಕೆಲರು ಹಸಿರುಗಳ ಪೌತ್ರನಾನೀ ನಲವ
ನನ್ನ ಕರಣದಿ ಕೊಂಡು ನಲಿವ ನಲವು—

ಈ ನಲವುಬೆರಗುಗಳ ಕೊಳುವಂತೆ ತೋರುತಿಹು—
ದೀಕೃತಿಯ ಚೆಲುವಿನೊಸಗೆ
ಆದಿಯಿಂದಿಂದಿಂಗೆ ನಡೆದ ದಣಿವನು ಕಳೆವ ಗುಡಿಯುದಿರು
ಜನದ ಮಣಿಗೆ.

ಹಣ್ಣಿನಿಂ ತರು ನಮ್ರ ಮೋಡ ಹನಿಯಿಂ ನಮ್ರ
ನೆರೆದ ಸಿರಿಯೊಳು ಪುಣ್ಯಪುರುಷ ನಮ್ರ
ಜ್ಞಾನಿಯರಿವಿಂ ನಮ್ರ ಆರ್ತನಳಲಿಂ ನಮ್ರ
ನೆಲೆಯರ್ತಿಗಿಂಬಾಗಿ ಭಕ್ತ ನಮ್ರ
ಭಾವಂಗಳಿಡಿದಿರಲು ಸತ್ ಕವಿಯು ವಾಙ್ನಮ್ರ
ವಿಪುಲದರ್ಶನ ಶಕ್ತ ಧರ್ಮನಮ್ರ
ಎಲ್ಲರಹಮನು ಕಳೆದು ವೃದ್ಧಮಾದೀ ಗುಡಿಯು
ಸಕಲಜನಕಾಯಿತಾದಾನನಮ್ರ.

ಇಲ್ಲಿ ಮಣಿದವನೆಲ್ಲಿಡೆಯು ಸೆಟೆದು ನಿಲುವ
ಇಲ್ಲಿ ಮೈಕುಗ್ಗಿದವನೆಲ್ಲೆಲ್ಲು ನೇರ ನಡೆವ.

೧೨

ಗುಡಿಯಿದಿರ ಮಣಿಗೆಯೇ, ಭೂಮಾವಿನಮ್ರತೆಯೆ,
ದುರ್ಭರಾಹಂಕಾರದಮನವಿಧಿಯೇ,
ಆನಂದವರಣದೊಳು ಸುಖಯಜ್ಞಕಲ್ಪವೇ,
ತರ್ಕಧೀಧರಗರಳಶಮನಸುಧೆಯೇ,
ಕೆರೆಯ ನೀರನು ಕೆರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ ವರಪಡೆವಂದ
ಭರವಳಿದು ಹಗುರಪ್ಪ ಸಂ-ನ್ಯಾಸವೇ,
ತನಗು ಕಿರಿದುಂಟೆಂಬ ತಿಳಿವ ಹೊಳಪಿನೊಳಿಟ್ಟು
ಆತ್ಮ ಸಿಂಗರಗೊಳುವ ವಿ-ನ್ಯಾಸವೇ,

ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನೆನ್ನ ಪಲ್ಲವನು ತೆರುವೆ, ಮರಳಿ ಪಡೆವೆ
ಮಲಿನಶೋಣಿತನೆಪೆಯ ಹೊಗುತುಸಿರ ಹಾಯ್ದು ಬಹ ತೆರದಿ
ತೇಜವಡೆವೆ.

೧೩

ಪ್ರವಹಿಸಲಿ ಮುಗಿದ ಕೈ ಮೈನಳಿಗೆಯಿಂದೆಲ್ಲ
ನಮನಂಗಳೆನ್ನ ನಾ ಸಿರಿಪದದ ತಡಿಗೆ,
ಮಣಿಗೆಯೊಳು ಮದವಳಿದು ಋಣಗಳೆಲ್ಲವ ನೆನೆದು
ತಿಳಿಮೆಯೊಳು ಹರಿವೆನ್ನ ಚೇತನದ ಜತೆಗೆ,
ಕುಲ ವಿದ್ಯೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹಿರಿತನಗಳೆಣಿಕೆಗಳ
ತಡಿಕೆಯೊಳು ಹೊಳೆದ ಕಳೆಗಳು ಭೂತಿನಿಧಿಗೆ
ಪ್ರವಹಿಸಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮೈತ್ರ್ಯಗಳ ನೆನೆಕೆಯಿಂ
ನೆನೆದೆನ್ನ ಮನವಾ ಕರುಣೆ ತವರಿನೆಡೆಗೆ—

ಎದೆಯಪ್ಪೆ ನೆಲದ ತಂಪಂ ಧರೆಧರಿಸೆ ತನುಭಾರವಂ ಲಘಿಮೆ
ಯೊಳು ಚಿತ್ತವಾಡೆ
ಬಿಡುವೆಂದರಿದೆ ಬಿಡುವಲಾ ನೆಲೆಬಿಡುಗಡೆಯ ಕಣಸಾಂತೆಲ್ಲ
ವೀಡಾಡೆ.

೧೪

ಕುತುಕಿಗೆತ್ತಣ ಬಿಡುವು, ರಸಪದದ ಕನಸಿಗಗೆ
ಬಲುಕವಲೊಡೆದ ಬಾಳ್ಬಳಿಯ ದಾರಿಗನಿಗೆ
ಪಯಣದಾಯಾಸವನು ಮಣಿಗೆಯೊಳು ತೀರಿಸುತ
ಮರಳಿ ಕಂತೆಯ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿ ನಿಲುವಗೆ ?
ಗುರಿಗೊಯ್ವ ನಿಟ್ಟಾವುದೆಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಗೆ ನಿಲುವೆ
ತನುಜೀವಮನದೊಡ್ಡಿಗಿದಕಾವ ಸಲ್ಕೆ
ಬಂಧನವಿದೇತರಿಂ ಏತರಿಂ ನಿರ್ಮುಕ್ತಿ
ಬಂದಿಯಾವಂ ಬಂದಿಗಸಿನಾವ ನಲ್ಕೆ ?

ಭೂತಾತ್ಮಸಾಂಗತ್ಯನಿರ್ವಾಹಕುಶಲವೀ ಜೀವಫಲಕ
ಭೂತಾತ್ಮರತಿಗೇಕೊದಗದೀ ಉಸಿರಿರುವ ತನಕ ?

೧೫

ಇರವಿನತ್ಯುಚ್ಚದೊಳು ಸೆಲೆವೊಡೆವುದಾನಂದ
ಶಿಶುಸಾಧುಸಂತಕವಿಯೋಗಿಮುನಿಗೆಟುಕಿ
ದುಃಖತೃಷ್ಣೋಪಶಮಜನ್ಯಸುಖವಲ್ಲವದು
ಭೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದದು ಶಿವಜಟೆಯ ತುಳುಕಿ
ತುಡಿವ ತಾರೆಯ ಬೆಳಕಿಗೀಬೆಳಕೆ ಚರಿತಾರ್ಥ-
ವೆನೆ ಜೀವಚೈತನ್ಯದಸಮುತ್ತೇಜವದು
ವಿಷಯವಿಂದ್ರಿಯದೊಡನೆ ತಾಗೆ ಚೆಂಗೆಂಡವನು
ಕೆದರಿ ಚೇತವ ಸುಡುತ ಇರವನರುಹುವುದು–

ಆ ಕ್ವಚಿದ್ದರ್ಶನದೊಳಹುದೆಲ್ಲ ಚೇತನಕು ರಸದ ನೀರಡಿಕೆ
ಅದರಿನೀ ದುಃಖಶಮದೈವನಮನಂ, ಅದರಿನೀ ತಿಳಿಮೆಯಡಿಕೆ.

೧೬

ನಲವು ಮುಟ್ಟುತ ಸುಟ್ಟ ಕುರುಹಿಂದ ಕಪ್ಪಿಡಿದ
ನನ್ನ ಮನಕೆಂದು ಬಹುದಾ ಚೆಲುವು ಹೊಳವು?
ವಿಷಯಂಗಳೊಲ್ಲವಿದ ಆತ್ಮವೂ ಒಲ್ಲದಿದ
ರೂಪುಗೆಟ್ಟಿರುವಿದಕೆ ಆವೊಲವು ತೆರವು?
ಮುಗಿದೆತ್ತುಗೈಯಿದನು ಕೊಂಡೆತ್ತಿ ಸೆಳೆವರಾರ್
ಸುಮನಸ್ಕರಾಲಯಕೆ ನಿಷ್ಕಳಮಿದಾಗೆ
ಸಂದೆಗಂಗಳ ವರಿಸಿ ತಿಳಿವೆನಿತು ಸರಿದರೂ
ಅರಕೆಗೊಳದರಿವಿನೊಳು ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗೆ?

ನನ್ನಿರಿವಿನಾನಂದನಿಧಿಯಂ ಸುತ್ತಿರುವಹಂಪಣಿಫಣಾಪಾತ
ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಣಿಪಾತದಿಂದಹುದೆ ಸಂಮೋದ ಸನ್ನಿಪಾತ?

೧೭

ಉಜ್ಜೀವಿಸಲು ಬಯಸಿ ಹಾತೊರೆದು ಹೊರಸಿಂತು
ಗಾನ ಆಶ್ರಯನೆರೆವ ದಿವ್ಯಸಂಮುದವೇ,
ತನಗೆ ತಡೆಯಿಲ್ಲವೆನೆ ಕೃತಮನಶ್ಶಮಹಾರಿ
ಸೂಭ್ರೂಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೊನೆಯೀವ ಬಲವೇ,
ಕುಶಲ ಪರಿಕರ್ಮದಿಂ ಶೃಂಗಾರಗೊಂಡು ಕಲೆ
ಬಾಡಿರುವ ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಬೇಡುತಿಹ ವರವೇ,
ಸುಹೃದನನಹಂವಾದಿ ಅಪ್ರಮತ್ತಂ ಸಾಧು
ಪಾಪಿ ತಾನೆಂದೆಯೇ ಹಲುಬುತಿಹ ಪದವೇ,

ಎಂದು ನೀನೆತ್ತಲಾರಿಗೊಲಿವೆ—ಇದನರಿಯಲಳವೆ?
ನಿನಗೆ ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರದರಿವಿಲ್ಲ—ಅದಕೆ ನಾನಾಸೆಗೊಳುವೆ.

೧೮

ತೊರೆ ಹಾಡುತಿರೆ ಚುಕ್ಕಿ ಸೂಜಿವೆಳಗಿಂ ಚುಚ್ಚಿ
ಮನಕೆ ಬಗೆಬಗೆ ಭಾವಗಳ ಹಚ್ಚೆಯೊತ್ತಿ
ಸೌಂದರ್ಯವಿಹ್ವಲಸ್ವಾಂತನೆನ್ನಾದರಿಸೆ
ಸೆಳೆದೆಲ್ಲದೆಸೆಗಳನು ನೆಲದುಸಿರು ಮುತ್ತಿ
ಅಪ್ ತೇಜಗಳು ಬೆರೆದ ತಿಳಿವೊನಲನನುಕರಿಸಿ
ನನ್ನೊಳಗು ಬಾಹ್ಯಾಂತರ್ಯಭೇದವಳಿಯೆ
ಅರಿವರಿವುಗಳ ಹರಳಿನೊಡವೆಗಳ ಹೊಳೆಸುತ್ತ
ಆಗಸದ ಬಾಗಿನಡಿ ಮಾಗುಟ್ಟು ಮೆರೆಯೆ

ಭೂಮಾನುಭೂತಿಯುದ ಮರುಕೋಳಿಸುತಿರುವುದೀ ಶ್ರೀವಿಮಾನಂ
ಭೂತರಂಗದಿ ಜೀವ ಪಡುವೆಲ್ಲ ಪಾಡುಗಳ ರಸನಿಧಾನಂ.

೧೯

ರೂವಾರಿ ರೂಪಿಟ್ಟ ಕಲ್ಲಲ್ಲ, ಮೂರ್ತಿಯಿದು,
ಎಂತೆಂದರಂತಾಗಬಲ್ಲ ಬಯಲಲ್ಲ,
ಮನುಜನಳಲಿಂ ಮೂಡಿದೊಲುಮೆಮಾತ್ರವಿದಲ್ಲ,
ನ್ಯಾಯನಡೆಸುವ ನಿಷ್ಠುರದ ನಿಯತಿಯಲ್ಲ.
ಜಡದಿಂದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವದಿಂದಾತ್ಮಕ್ಕೆ
ಆತ್ಮದಿಂ ರಸಪದಕೆ ಇರವನಿದ ಸೆಳೆವ
ಚೇತನಾಯಸ್ಕಾಂತ ಜಾನಪದ ಹೃಚ್ಛಕ್ತಿ;
ಮಾನುಷ್ಯವಿಲ್ಲಿ ಪಡೆವುದು ತನ್ನ ಬಿಡುವ.

ವಿಷಯಲಗ್ನಾನಂದವಂ ಜೀರ್ಣಿಸಲಾದ ತಂತ್ರಾಲಯ
ತೀರ್ಣಭವಯತಿಸಿದ್ಧಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟದೇವಾಲಯ.

೨೦

ತಾಂ ತೂರಿ ಬರುತಿರುವ ಮನಮನದ ಮಾಧ್ಯಮದ
ಚಿತ್ರಚಿತ್ರಾಕೃತಿಯ ತಳೆದೆಸೆವ ಬೆಳಕೋ
ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾಗಿಯೂ ನೆಸೆವವರ ಹಿತವರಿತು
ರೂಪಿನುಪಮೆಯ ಭೂಮೆ ಪತಿಕರಿಪ ತಳಕೋ
ಧ್ಯಾನಗಹ್ವರಮುಖದಿ ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪಲುಬೀಳೆ
ಅಂಗಾಂಗಮೊಳು ಚೆಲುವ ಹೊಳೆಸುತಿಹ ಕಳೆಯೋ
ರೂಪಮಿದಮಾನುಷಂ ಭಾವನಮಿದಮರ್ತ್ಯಂ
ಕಲ್ಪನೆಯಿದಾನಂದ ಕಲ್ಪವೆನೆ ಕಲೆಯೋ !—

ಬೆಳಕಲ್ಲ ತಳಕಲ್ಲ ಕಳೆಯಲ್ಲ ಕಲೆಯಲ್ಲ—ನಷ್ಟವಹುದೂಹೆಯಿಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ಪುರುಷನಿನ ತನ್ನ ತಾಂ ಪಿರಿದಿಡುವ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ
ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ.

ಸ್ಫೂರ್ಜದೂರ್ಜಸ್ವಿತೆಯ ಚೈತನ್ಯದೊಂದೆಳೆಗೆ
ಜನ್ಮಲಯಲಯಗತಿಯೊಳುಳಿಯೇಟ ಹೊಡೆದು
ಕಾಲ ಬಲುಹಿಂದಣದ ಅದನೆ ಆ ಜೀವವನೆ
ಕಂಡರಿಸಿದೀ ತನುವು ಹೊಸದು ನನ್ನದಿದು ;
ಬಗೆಬಗೆಯ ಪರಿಸರದ ವಾಸ್ತವವ್ಯಾಘಾತ-
ದೊಳಗಿರವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಹದುಳದೊಳು ನಡೆಸಿ
ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೋಪಾಯವೀ ಬುದ್ಧಿ ಅಂದಿನದು
ವರ್ತಿಸಿಹುದೆನ್ನೊಳಗೆ ತಾ ನವ್ಯವೆಸಿಸಿ.

ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಪದಕೆರಗುತೀ ಸನಾತನಜೀವಮೀ ಸನಾತನ
ಚಿತ್ತನೀತಂ
ಪಡೆಯುತಿಹ ದಿವ್ಯಾನುಭೂತಿಯಿದು ಅನುಭೂತಮನನುಭೂತಂ.

೨೨

ಜಾರುಗೆನ್ನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸುಳಿವಾಸೆ ದಿಟ್ಟಿಗಳ
ದಟ್ಟಸುತ ಓಲೆಮಣಿ ಮೊನೆವೆಳಗನೆಸೆಯೆ
ಕೈಮುಗಿವ ಪ್ರಮದೆಯರ ಕಂಕಣಗಳಲುಗುತ್ತ
ಕುಂಬಿಡುವ ಬಳುಕುನ್ಮೃಗೆಚ್ಚರಿಕೆಯುಲಿಯೆ,
ಅಂದಿನಿಂದಿಂದುವರೆಗೊಂದೆ ಏರಿಳಿತದೊಳು
ಶ್ರೋತ್ರಪಥಕಿಳಿದು ಬಹ ವೇದಬೃಂಹಿತಕೆ
ಮನದೆಲ್ಲ ಸದ್ದಡಗಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲು ದೊರೆಯದಿಹ
ಗಾಂಭೀರ್ಯವಳವಡಲು ಸನ್ನಿಧಿಯ ಜನಕೆ

ಆ ಧೂಪವಾದೀಪವಾತಾಳಮೇಳಗಳ ಆ ಸರ್ವಸಂಘಾತದಿ
ಮೂಡಿಬಹ ದಿವ್ಯತೆಯೆ ದಿನದಿನವು ನಿಧಿಗೊಳುತ ಕಳಕಳಿ
ಪುದೀ ಬಿಂಬದಿ.

೨೪

ನಾ ನೋಡುನೋಡುತಿಹ ನೋಟವಿದ ನಾನರಿಯೆ
ಎಲ್ಲು ಕಾಣದ ಬೆರಗನಿಲ್ಲಿ ನಾ ಪಡುವೆ ;
ಹೊರಜಗದ ನಿಜವಲ್ಲ ಭವದ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲ
ನಟನೆಯಲ್ಲಿದು, ನನ್ನಿ, ಎಂಥದಿದು ಎನುವೆ–
ಅಲ್ಲಿ ಮೊಳೆವಾಸೆಭಯಕಲ್ಲಿ ಶಮನವ ಕಾಣೆ
ಇಲ್ಲಿಗೈತಹ ಮುಂದಿಯಚ್ಚರಿಯದಿರಲಿ
ಅಲ್ಲಿಯದನೇನನೂ ಒಲ್ಲದಿಹ ನಿಸ್ಪೃಹರು
ಇಲ್ಲಿ ತುಷ್ಟಿಯ ಪಡೆವ ಬೆರಗಿಗೇನೆನಲಿ ?

ಆವ ತುಂಬಿಹುದಿಲ್ಲಿ ಎರೆವವರಿಗೆರೆವಷ್ಟನೀವ
ಮನತುಂಬುವಷ್ಟರಿವ ಎದೆತುಂಬುವಷ್ಟೊಲವ ಪಡೆಯೆ ಜೀವ ?

೨೪

ತುದಿಗಾಲಿನೊಳು ನಿಂತು ನೋಡುತಿದೆ ಚೆಲುವಿಲ್ಲಿ
ಹುರುಳದೇನಿಹುದೆಂದು ಬೇಲಿಯಾಚೆ
ತುದಿಗಾಲಿನೊಳೆ ತಿಳಿವು ನೆಗೆದು ಕುಸಿದೇಳುತಿದೆ
ಕೌತುಕವದೇನೆಂದು ತಡಿಕೆಯೀಚೆ
ತನ್ನ ಜಂಘೆಯ ಬಲವನುಡುಗಿ ಕೆಡೆದಿಹುದಳಲು
ಹರಕೆಯೊಳು ಬಾಗಿಲೆಡೆ ಬೆತ್ತಲೆಯೊಳು
ತುಡಿತುಡಿದು ಧಾವಿಸುತ ಸಂಸಾರದುಗ್ರಭಯ
ಆಸರೆಯನೆರೆವುದೀ ಕತ್ತಲೆಯೊಳು—

ಭವ್ಯಪರಿವರ್ತನವನಾಶಿಸುತ ಜಗವೆಲ್ಲ ಚಿಂತೆ
ಕವಿದಿಹುದು, ಶಿವಭೂತಿಗನುವಪ್ಪ ಭೂತಗಣದಂತೆ.

ಹುಲ್ಲರಿಯ ಬಳವಿಗೆಯ ಬಿಗಿದುಸಿರೊಳಾಲಿಸುತ
ಮೇಲೆ ಬಾಂದಳದಾಳವಳೆಯೆ ಹವಣಿಸುತ
ಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸದೊಳು ಒಳಹೊಕ್ಕು ಹೊರಬರುತ
ಲೋಮಮೊಳು ರಕ್ತಕಣವೊಡನೆ ಪಯಣಿಸುತ
ತನ್ನ ಮೈಮೊದಲಾಗಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳು
ತನಗೆ ಹೊರತಾಗಿಯೇ ಜರಗುವುದ ಕಂಡು
ಈ ದಿವ್ಯಸಂಭ್ರಮದಿ ತಾನನಾಹೂತನೆನೆ
ಇಲ್ಲಿ ತಾನಾರೆಂದು ಬಹುಖೇದಗೊಂಡು

ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ಯತೆ ತರುವ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಕಂಪೆಯೊಳು ಕೊರಗುತಿರುವೆಲೆ
ಅಹಂಭಾವ,
ನಿನ್ನ ಪರಿವೆಯೆ ಇಲ್ಲದಂದದೊಳು ತೊಲಗುತಿಹುದಿಲ್ಲಲಾ
ನಿನ್ನಹೇವ !

೨೬

ಹೊಂಗಳಸ ಮಿರುಗುವೆಡೆ ಮೊನೆಗೂಡುವಾಗಸದ
ಮೊಳಕಾಲಿನೊಳು ಸರಿವ ಬಿಸಿಲಿನಂಗಳದ
ಸದ್ದಿರದೆ ತುಟಿಬೆರಳಿನೊಳು ಸುಳಿವ ಮಾರುತದ
ಪಾವಿತ್ರ್ಯದೊಸಗೆಯನು ತಳೆದು ಬಹ ನೆಲದ
ನೆನೆದೊಡನೆ ನೆರೆಗೊಳುವ ನೇತ್ರಾಂಬು ತೀರ್ಥಗಳ
ಹೊಗೆವೊಳಗನೇರೆ ಬಹ ದಿವ್ಯಭಾವಗಳ
ಸಿರಿಯೆಂಬ ಗುರಿಯೆಂಬ ಇಲ್ಲೆ ಉಪರತಿಯೆಂಬ
ತುಂಬುವಾಸೆಯ ಮನೋಬುದ್ಧಿಮಮತೆಗಳ

ಮಂದಿರದಿ ಸಂಘಟಿಸಿತಷ್ಟಧಾಭಿನ್ನವಾದೀಶ್ವರಪ್ರಕೃತಿರೂಪಂ
ಪ್ರಸ್ಫುಟಿಸಿತೀಯೆಡೆಯೆ ಸತ್ಯಶಿವಸುಂದರದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ
ಸ್ವರೂಪಂ.

ಇನ್ನಾರುಮರಿಯದಿಹ ಅರಿಯಿಸಲುಮಾಗದಿಹ
ಜೀವಾತ್ಮಸಂಸ್ಥೆಯಿದು, ಮಾತಿಲ್ಲ ತೆರೆಯೆ;
ಗೀತನೃತ್ಯಾಭಿನಯ ಶಿಲ್ಪಕವಿತಾಚಿತ್ರ–
ಗಳಿಗರಿದು ಈ ರಹಸ್ಯದ ಮುದ್ರೆಯೊಡೆಯೆ;
ಪರಿಸರದ ಪರಿಸರದ ಪರಿಪರಿಯ ಬೆಲೆಗಳೊಳು
ಆವ ಬೆಲೆಗೂ ತಗವೆ ಉಳಿವುದಿದು ಕೊನೆಗೆ :
ಜಗದಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇದರಾಸೆ ರೇಖಿಸದು
ಜೀವಿ ಏಕಾಕಿಯಿವ ತಾನು ತನ್ನೊಳಗೆ.

ಗುಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿನ ಗಂಟು ವ್ಯಕ್ತಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಲ್ಲ ; ಈ ಗುಡಿಯು
ಮದರ ನಂಟು
ಈ ಮಹಾಗುಟ್ಟನೆಡೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ಪಡೆವ ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯನು
ಅರಿವರಾರುಂಟು ?

ಅನ್ನೆವರಮರಿಯದಿಹ ತನ್ನ ದ್ಯುತಿಯುಚ್ಛೃತಿಯ
ರತ್ನಗೊಳು ಕಾಣುತ್ತ ನಲಿವುದಿನಕಿರಣ
ತಾನೆಯರಿಯದ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ಫುರಚ್ಚೇತವನು
ಕಂಪಿನಲಿ ಕಂಡು ನಲಿವುದು ನೆಲದ ಹರಣ
ತನ್ನಹಂಕಾರವನು ಶಮಿಸಿ ಮಮತೆಯ ತೊರೆದ
ಸರ್ವಮುಕ್ತನೊಳೆ ಮೆರೆವುದು ಸರ್ವಮಮತೆ
ತೋತೋರಿ ಮರೆಗೊಳುವ ಭೂತಭಾವಂಗಳೀ
ಅನಿಕೇತ ಕೇತನದಿ ಪಡೆಯುವವು ಸ್ಥಿರತೆ—

ತಾನೆಯಚ್ಚರಿಗೊಳುವ ತೇಜಮೊಳು ಜ್ವಲಿಸುವುದು ಶ್ರೈವರಸ್ಯಂ
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಶವಾದ ತೆರದೊಳಗೆ ಭಕ್ತರೊಳು ಭಗವದ್ರಹಸ್ಯಂ.

೨೯

ಡಿಂಭದೊಳು ಕಾಂಬುದೆಂದಸಮಗ್ರವಲ್ಲವಿದು
ಕುಂಭಮೊಳಗಡಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಪವಲ್ಲ
ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳ ಜೀವಾನುಕರಣಮೊಳು
ಅದರಮರಭಾವಕ್ಕೆ ಮಾಲಿನ್ಯವಿಲ್ಲ ;
ಕರಣಗಮುಸೌಲಭ್ಯವೀ ಮಹಾಭಾವಕೆಸೆ
ಎಲ್ಲ ಜೀವಕು ಇದುವೆ ತವರಾದುದೆನ್ನೆ
ವಿವಿಧಾಕೃತಿಯ ಮೆರೆವ ವಿವಿಧವಿಧಿಗಳೊಳೆಸೆವ
ಡಿಂಭ ಕುಂಭಗಳಂತೆ ಪೂಜೆಗಳ ಸನ್ನೆ.

ಪೂರ್ಣದಿಂ ಪೂರ್ಣವನೆ ತೆಗೆದರೂ ಪೂರ್ಣವೇ ಉಳಿವುದೆಂದು
ಪೂರ್ಣಾನುಭೂತಿಯನು ಪಡೆಮ ಪ್ರೌರೆಯೇರಿದರು ಶಿಷ್ಟ
ಸಂತತಿ ಡಿಂಭದಿದಿರು ನಿಂದು.

೩೦

ತಿರೆಗವಿಯೊಳವಿತಿರುವ ಲೋಹಗಳ ರತ್ನಗಳ
ಹೊರಬೆಳಕಿಗೊಪ್ಪಿಸುವ ರಕ್ತಿಯೊಸಗೆ
ಹೃತ್ಕುಹರದೊಳಗವಿತ ಸದ್ಭಾವಪುಂಜಗಳ
ಜಾಗರದಿ ನೆರೆಯಿಸುವ ಸೂಕ್ತಿಯೊಸಗೆ
ಮನದುಸಿರ ಹೊರಗುಸಿರನಾಗುವಂತೆಸಗುತಿಹ
ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕೋತ್ಸವಗಳೊಸಗೆ
ಕರ್ಮಪ್ರವಾಹದೊಳು ತಾನೊಂದು ತೆರೆಯೆಂಬ
ಇದೆ ಅದರ ಕಡಲೆಂಬ ಮುಡುಪಿನೊಸಗೆ

ಕರ್ಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ಕೈಂಕರ್ಯದೊಸಗೆಗಳ ನೆವವಾಯ್ತು
ಗುಡಿಯ ಮೂರ್ತಿ
ಏಕರಸದೇರುವೆಯೊಳೆಸೆಯಲೀಯೆಡೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವರರ್ತಿ.

೩೧

ಎಲೆ ಮನವೆ, ಮುದಶೀರ್ಷ ಜ್ಞಾನತನು ಶಮಪಾದ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಭವನಿವನ ಸಾರುತೇನೆರೆವೆ ?
ಆಸೆಭಯಲೋಭಗಳನಾಧರಿಸುವೆರಕೆಗಳ
ಆಯ್ದಾಯ್ದು ತೋರ್‍ವುದರೊಳೀ ನಿನ್ನ ನಿಲವೆ ?
ಪತಿಪುತ್ರಪಿತನೆಂಬ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವನೆಂಬ
ಭವವಿತ್ತ ಫಲಕಗಳ ತಿರುವುತ್ತ ನಿಂತು
ಶೈವಕರುಣಾಂಶುಗಳ ಎಳೆಬಿಡಿಸುವೆಸಕದೊಳು
ದಿಂಡಿನೀ ಜೀವಾತ್ಮವನೆ ಮರೆವೆಯೆಂತು ?

ಅಡಿಗೆರಗಿ ಶಮವಾಂತು ತನುವಪ್ಪಿ ತಿಳಿವಾಂತು ಮುಡಿಮುಟ್ಟಿ
ಮುದವಗೊಂಡು
ಆ ಕರುಣೆವೆಳಗನೇ ನನ್ನೊಳಗೆ ಮಡುಗೊಳಿಸೆಯಾ ಹುರುಳ
ಕಂಡು ?

೩೨

ಅಭಯವಿನಯಗಳೆಂಬ ಷಡ್ಜ ಪಂಚಮದೊಳಗೆ
ಸದ್ಗುಣಸ್ವರಮೇಳ ಮೂಡುತಿಹುದು
ಬಗೆಬಗೆಯ ಚರಿತದೊಳು ತೆರತೆರದ ರಂಜನೆಯು
ಧೀರಾನುಭೂತಿಗಳ ರಸವ ತಳೆದು
ಅಂಥಾತ್ಮಶೀಧುಗಳ ಸಿಂಧುವೆನಲೆಸೆವುದೀ
ದೈವಸುಂದರಭಾವ ಜಾನಪದಿಕ
ಅದರುತ್ಸವಂಗಳೇ ನಮ್ಮ ಹೃದಯೋತ್ಸವಗ–
ಳದರೆಡೆಯೊಳೇ ಶಾಂತ ಭವದ ಪಥಿಕ.

ಶಿವದ ನೆಲೆಯನು ಬಲ್ಲ ವಿಪುಲಮತಿಗಳ ತಡೆದ ಧ್ಯಾನಬಿಂಬ,
ನೆನೆದೊಡನೆ ಕೊಳೆತೊಳೆದು ನಲವೆರೆದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಮನದ ತುಂಬ.

ನಂದಿದರು ದುಸ್ಸತ್ತ್ವದಮನಸತ್ಪ್ರೋನ್ನತರು
ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳು ದಿವ್ಯಭೂತಿಗಳು
ಮತ್ತೆಲ್ಲು ಕಾಣದಿಹ ಬೆಲೆಗಳನು ಮಾನುಷ್ಯ-
ಜೀವಿತದಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದಭವಬಂಧುಗಳು
ಕರಣಗಳ ಪಾತ್ರಮೊಳು ರುದ್ರರಭಸದಿ ಹರಿದು
ಬಲುಕೇಡುಗಳ ಬಳಿವ ಸಂಮೋದಧುನಿಯ
ಬಾಳ ಜಡೆಯೊಳು ತಳೆದು ಪಳಗಿಸಿದ ದಾಂತರು
ಆತ್ಮಕೃಷಿಕರು ಸೇರಿದರು ಬಂದ ಮನೆಯ—

ನಂದರುಸಿರಾಡುವರು ದೇವಮಂದಿರ ಮೂರ್ತಿ ಶಿಲ್ಪಗಳೊಳು
ಸುಂದರಾಗಮಗಾನ ನಿಗಮೋದ್ಗ್ರಣನ ಭವ್ಯಕಲ್ಪಗಳೊಳು.

೩೪

ಏಕಕಾಂಡದೊಳಿದ್ದು ಮೇಲೆ ಬಾನನು ತಾಗಿ
ಘಟ್ಟನಲ್ಲಿಯೆ ತನ್ನ ಕಟ್ಟ ಕಳೆವ ಬಗೆ
ಆಡುತಿಹ ಗರಿಗಳನು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಹರಹುತ್ತ
ಸಿಂತ ತೆಂಗಿನ ಮೇಲೆ ಹರಿವುದೆನ್ನ ಬಗೆ
ನಡುವೆ ಗುಡಿಗೋಪುರದೊಲೆಸೆವ ಮಾಮರದೆಲೆಯ
ತುರುಗಲೊಳು ತಂಗುವುದು ತವರ ಕಂಡಂತೆ
ಗಗನದಮೃತದ ಮೊಲೆಯ ಸೀಪುವೆಲೆಗಳ ನಡುವೆ
ಮುದದ ಹನಿಯಾರಿಸುತ ತೇಮಗೊಳುವಂತೆ—

ನುಡಿಗೆ ಬಾರದ ಚೆಲುವಿನೊಳಸೊಗದ ಸಂಗಮುವ ಬಿತ್ತರಿ
ಸುತಿವೆ ವೇಣುಗಾನಲಹರೀ
ದೈವಚಿಂತಾಸಕ್ತಮಾದೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳು ಹೊಮ್ಮಲಂತಃ
ಶರ್ಮಲಹರಿಲಹರೀ.

ಚೇತನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚಿದ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೇ, ನಲವೆ.
ನಿನ್ನ ಹಸಿರಾರುವುದು ನುಡಿತೇರು ಹರಿಯೆ
ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೀ, ದಿನಬಳಕೆ ನುಣ್ಣಮಾತಿದು ತೋರ
ಅರಿದಿದಕೆ ನಲುಗಿಸವೆ ನಿನ್ನ ಹಿಡಿಯೆ.
ಇದನರಿತೆ ಪೂರ್ಣಕಲಶಕೂರ್ಚಾಂಕುರಭೇರ
ಮುದ್ರಾದಿ ತಂತ್ರಗಳ ಸಂಕೇತದಿ
ಕಟ್ಟುವರ್ಥದ ಪಾಶವುಡುಗುತಿಹ ಮಂತ್ರಗಳ
ನೆರವ ಕೋರುವನು ಆತ್ಮಪ್ರವಾದಿ.

ಹಾ ನಲವೆ, ನಿನ್ನ ತಡೆದಿಡಲೆನ್ನ ಸಾಗರದೊಳಿಲ್ಲ ಜಾಗ
ಕಂಡ ಜಡಜಂಗಮಕೆ ಕೈಯ ಜೋಡಿಸುವುದೇ ಕುಶಲವೀಗ.

೩೬

ಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟ ದೇವಾಂಶುಸಿಕ್ತರೀ ಭಕ್ತಜನ
    ಆತ್ಮಸಂದರ್ಶನೋತ್ಸೃಷ್ಟಭವರು
ಮನದ ಮಾಗಿಯ ಕಳೆದ ಚಿದ್ವಸಂತೋತ್ಸವರು
    ಮುದದ ತುಂತುರನು ಸಿಂಪಿಸುತ ನಡೆವರು.
ಕಣ್ಣಿಗಳವಡುವೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳು ಮೆರಸುವೊಲು
    ತಮ್ಮ ಹೊಳೆಸುವ ರವಿಯ ತೇಜದಲೆಯ
ಗವಿಯುಳಿದ ಹೊಸಲಿನಂತಿವರೆನಗೆ ಹೊಳೆಸುವರು
    ಗುಡಿಯೆಲ್ಲೆಯನು ಕಳೆದ ದೇವಕಳೆಯ—

ಪ್ರೇಮನೈರ್ಮಲ್ಯ ನಮ್ರತಾಸಂತೋಷಸಂಭೂಷಿತಮಿದು
ಜೀವಾತ್ಮಸಂದೋಹ ; ಅಜಮನಸ್ಸಂಜಾತರಾದಿಮರ ತೆರ
ವೆಸೆವುದು.

೩೭

ತುಂಬುಪೆರೆಯನು ಕಂಡು ಕಡಲುಬ್ಬಿ ಹರಿವಂತೆ
ದೇಗುಲದೊಳುಬ್ಬುವೀ ಜನವ ಕಂಡು
ಉಬ್ಬುವುದು ನನ್ನ ಮನ ಮತ್ತೆಲ್ಲು ತಾಳದಿರು–
ವುಬ್ಬಿನೊಳು ಹಬ್ಬುಗೆಯ ರಸವ ಕೊಂಡು
ದಿವ್ಯನೀಲದ್ಯುತಿಯ ಹನಿಯನುಣಿಸುವ ಹೀರ–
ಮಕುಟವೆಳೆನಗೆಯ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯ
ಕಂಡು ತರ್ಕದ ಬಿಗುಹ ಕಳೆದೆನ್ನ ಹೃದಯವಿದು
ಅರಳುವುದು ತಳೆದು ನೂತನದರ್ತಿಯ.

ಕಣ್ಣಿಗಾಗಿಹುದೆನಗೆ ಆತ್ಮವೇ ವಿಷಯವೆಡೆ ತೊಳಗುವಂತೆ
ರಹಸ್ಯರಸಚಿಂತನವೆ ಬಾಹ್ಯದೊಳಗೀತೆರದಿ ಮೊಳಗುವಂತೆ.

೩೮

ಭವದ ಗರಳವ ಗುಡಿಯ ಶಿತಿಕಂಠದೊಳು ಶಮಿಸಿ
ನವಜಾತಚಿತ್ತದೊಳು ಜೀವ ರಮಿಸೆ
ತೊಳೆದ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಕಾಂತಿವೆತ್ತಾತ್ಮವಿದು
ಹೊರಗಲೆವ ನಲವಿನುಸಿರಾಡಿ ಜ್ವಲಿಸೆ
ಹೊಗುಹೊಗುತ ಹೊರಬರುವ ಮಾನುಷ್ಯವಾಹಿನಿಯು
ಕಲ್ಲೋಲಲೀಲೆಯೊಳು ದಿಟ್ಟಸಲಿಸಿ
ಶಂಖಜಾಗಟೆದನಿಯ ಕೈವಾರದೊಳು ನಾಮ–
ದುಗ್ಗಡಕ್ಕೆಯಿರಿವಿನೇರುವೆಯಾಲಿಸಿ

ಮಂದಿರಪ್ರಾಕಾರಸೋಪಾನದೊಳು ಕುಳಿತು ಪಡುವ ಬಿಡುವಿನ
ಸೊಗಕು ಮಿಗಿಲ ಕಾಣ್ಕೆ
ವಿಷಯಾತ್ಮಸಂಬದ್ಧರಸದ ವ್ಯವಹಾರದೊಳು ಸಫಲವೀ
ದೇಗುಲದ ಬೇಣ್ಕೆದೇಣ್ಕೆ.

೩೯

ಜಡಜಡವನೆಳದಾಡಿ ಮನಮನವ ತಾಗಿಸುತ
ಕರ್ಮಮೊಡ್ಡಿ ನೋಹವ ನೂನೂಗುತಿರುವ
ಜೀಯ ನಿಮ್ಮ ಹಸಾದರೆಂಬರುರವಟಿಯೊಳಗೆ
ಸಾಗುವರಸರ ವಿಭವದುತ್ಸವದ ತೆರವ
ಕಂಡು ಕುಶಲವ ಪಡದ ಕಂಗಳಿವು ಹೊಂಗುವುವು
ತುರೀಯೋಪಾಂತ್ಯದೊಳು ವಿಹರಿಸುತಲಿರುವ
ಯಾತ್ರಿಕರ ಕಾಣುತ್ತ,—ಹಗುರಾದ ಜೀವವಿದ
ರಪಪದಕೆ ಎತ್ತೆತ್ತಿ ಆತುಕೊಳುತಿರುವ.

ಕುಡಿಕಡಿಯೆ ಉಸಿರಾಡಿ ಉಂಡುಟ್ಟು ನಾನೆಂದು ಸಿಂತ
ಸಾಹಸದ ಸಲ್ತೆ
ಪೇಗುಲದ ನೆವದೊಳಗೆ ದಿವ್ಯತೆಗೆ ಬವಣೆಗೊಳುವಂಥ ಮನುಜರ
ಕಾಂಬ ಸಲ್ತೆ.

೪೦

ಸಿಡಿಲ ಪಳಗಿಸುವರಿವು, ರವಿಯ ಸೆರೆಹಿಡಿವರಿವು
ಸಾಗರದ ತಳಮುಗುಚಿ ಸೂರೆಗೈವರಿವು
ಬಾನ ಜಾಲಾಡುತ್ತ ತಾರೆಗಳನಳೆವರಿವು
ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವನು ಬಯಲುಗೈವರಿವು
ವಸ್ತುಗಳೊಳವಿತಿರುವ ಸೆಳೆತಗಳ ಹವಣರಿತು
ಸೊಗಕೆ ನವಸಂಘಾತಗಳ ನಿಲಿಸುವರಿವು–
ಇದನು ಕಿತ್ತದನೆಸೆದು ದುರ್ದಮ್ಯ ಪಶುತೆಯೊಳು
ಅಂಗಳದೊಳಾಡುವಿದ ನೋಡುತಿಪೆ ಇರವು!

ಎಲ್ಲ ವಿಕೃತಿಯ ತಳದ ಸತ್ತ್ವದೀ ವಾತ್ಸಲ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನು
ರೂಪಿಸುವೊಲು
ಸಿರಿಯೊಡನೆ ಸಿರಿರಾಯನುತ್ಸವದಿ ನಿಂತಿಹನು ಕಡುಸವಿಯ
ಮೆಲುನಗೆಯೊಳು.

೪೧

ಉಗ್ರನೊಳಗುಗ್ರನ ಶಾಂತನೊಳು ಶಾಂತನ
    ಉದಾಸೀನನೊಳುದಾಸೀನನನ್ನು
ಒಲಿವವರೊಳೆತ್ತುವನ ಹಗೆವವರೊಳಿಳಿಸುವನ
    ಇಂತೆಲ್ಲಪರಿಯೊಳೂ ಕಾಂಬನನ್ನು
ಅದು ಅವನು ಅವಳೆಂಬ ಬಗೆಬಗೆಯ ನೆಲೆಯೊಳಗೆ
    ಸೊಗದುಕ್ಕಗಳ ನನಗೆ ತೋರುತಿಹನ
ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸೆ ಬೆರಗ ತರುವವನ ಎಂತು ನಾ
    ಮರೆವೆ ಸಕಲಾಂತಸ್ಥ ವಿಪುಲಮುಖನ ?–

ಅವಗೆ ನಾನೀ ಮೂಲೆಯೊಳಗಾದೆ ಭವಲೀಲೆಯುದ್ವೀಕ್ಷಣಗವಾಕ್ಷ
ಎನ್ನಹಂಕೃತಿಪದದೊಳಿದನೆಲ್ಲ ನಿರುಕಿಸುತ ಬಿನದಗೊಳೆ ಸರ್ವಪಕ್ಷ.

೪೨

ಜಗದೆಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ ಕರ್ಮರಸ ಪಾದಪಂ
ಜೀವವಿದು ಮರ್ಮರಿಸುವುಲಿಯೆಲೆಯೊಳು
ಆ ಬೆಳಕಿನುಸಿರಾಡಿ ಮೂಲಸತ್ತ್ವದ ಹೊಗಳ
ತಳೆದು ಕಂಪಿಸುತಿಹುದು ಸಡಗರದೊಳು.
ಹರಣವೆ ಹಸಾದವೆನೆ ವಿಶ್ವ ಶಿವಪದವೆನ್ನೆ
ನಲವೆಲ್ಲೆಗೆಡೆಸಿಹುದು ನಡುಗಡ್ಡೆಯ ;
ಎಲ್ಲ ತಿಳಿವನು ಕಳೆದು ನಗ್ನವಾಯ್ತೆಚ್ಚರಿಕೆ,
ಗಳಹುತಿಹೆನಳಿದು ಬಲ್ಲರ ಸಡ್ಡೆಯ

ಮೊರೆವ ಸೊದೆಯುಲೆಗಡಲ ನಂಜಿನೊಳು ಪವಡಿಸಿಹನ
ಕವಿದು ಬಹ ಮುದದ ನಡುವಣ ಚಿತ್ತದೊಳಗಿಡುತಲವನ.

೪೩

ಹಸಿರಿನೇರುವೆ ಹಗಲ ಬೆಳಕಿನೊಳು ಬೆರೆದಂತೆ
ಸಂಜೆಮುಗಿಲಿನ ಮಳಲೊಳೋಲಗಿಸುವಂತೆ
ಭೀಷ್ಮ ಜಲಪಾತದೊಳು ಸ್ಥಿರಚಂಚಲೇಂದ್ರಧನು
ಎಸೆವ ಪರಿ ಭವದ ಮೇಲಾಡುತಿರುವಂತೆ
ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದಿ ಬೆಳಕ ತಡೆದಿಡುವ ಹೂ ಮರಗ–
ಳಲುಗಿನೊಳು ಬಂದು ಸಾರಿದನೆನ್ನುವಂತೆ
ಮಲೆಯ ಘನಮೌನದೊಳು ಕನಸಾಂತು ನಿಂದಂತೆ
ಕೆಂದಳಿರ ಹೊಳಪಿನೊಳು ಉಯ್ಯಾಲಿಡುವಂತೆ.—

ನನ್ನರಿವಿನೀ ಮನೆಯೊಳಂಜಿಯುಡಗಿರುವಂಥ ಮುದದಾಪ್ತಗೆ
ಸನ್ನೆಗೈವನು ಹೊರಗೆ ಚೆಲುವುದೊರೆ ಬಳಿಯು ಸಾರೆಂಬ ಪರಿಗೆ.

೪೪

ಇದು ಇನಿತೆ ಎಂಬಂತೆ ಕೊರೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ
ಕಾಣುವನಿತೇ ಪೂರ್ಣವೆಂಬ ತೆರದಿ
ನೆಲದುಬ್ಬಿನೀ ಮಲೆಯ ತಲೆಯ ಗುಡಿ ಮೊನೆಯಿಂದ–
ನೆಲವ ಕವಿವೀ ಬಾನ ನೀಲಿಮೆಯ ತಲದಿ
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ ತುಂಬಿ ಹಸರಿಸುವ ನಿಸ್ಸೀಮ
ಸದ್ಭಾವಕೇಂದ್ರದೊಳು ವಿಶ್ರಾಂತನಂತೆ
ಎಲ್ಲ ಬೆಲೆಗಳನಳಿದು ಸರ್ವಸಮವಾಯದೊಳು
ಪ್ರಸ್ಫುರಿಸುತಿರುವಿರವಿನೆದೆಮಿಡಿತದಂತೆ
ನಾಸಿಹೆನು ಇಹೆನೆಂಬ ನಿರ್ವಿಷಯದರಿವಿನೊಳು ಏಕನಾಗಿ
ಸರ್ವತಶ್ಚಕ್ಷುವೆನೆ ಸರ್ವತಃ ಶ್ರೋತ್ರನೆನೆ ಮೂಕನಾಗಿ.

೪೫

ಮರದೊಳೆಂತೋ ಅಂತೆ ತುಂಬೊಲುಮೆ ಸಂತಸೆಡೆ
ನಿಶ್ಶಂಕೆಯೊಳು ನೆರೆವ ಹಕ್ಕಿಗಳ ತೆರದಿ
ನಿಸ್ತಬ್ಧನೆನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಹ ಭೀರುಭಾವಗಳ
ಕೆಳೆಯ ಸೋನೋಡೆಂದು ಸರಸ ಕೌತುಕದಿ
ನುಡಿಚಿರಳ ನೇವರಿಕೆಗಳವಡುವ ಹಲಕೆಲವ–
ನಾದರಿಸಿ ತೋರುತಿಹೆ ವೃತ್ತ ವೃತ್ತದೊಳು
ಜೀವ ಜೀವದ ನಡುವೆ ಹರಿವೆನ್ನ ಜೀವವಿದು
ಪಡೆಯುತಿಹ ನಿರ್ವೃತಿಯ ಚಿತ್ರಚಿತ್ರದೊಳು

ಹಿರಿಗಾಳಿ ಹೆಗ್ಗಡಲು ಬಯಲು ನೆಲ ಬೆಂಕಿಗಳಿಗೊಳಗ ನೀಡುವ
ದಿವ್ಯದೇವಕುಲದಿ
ದೀಪ್ತ ಚಿತ್ತವ ಹೊಗುವ ವಿವಿಧಾನುಭೂತಿಗಳ ಕಾಂತಿಯೊಳು
ನನ್ನೊಳಗ ಮೆರೆಯಿಸುವ ಭರದಿ.

೪೭

ಸುಪ್ತಿಯೊಳು ಭವವಿಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ಋತವಿಲ್ಲ
ಜಾಗರದಿ ಋತಜುಷ್ಟ ಭವವೇಳ್ವುದು
ಜಾಗರದಿ ರಸದತ್ತ ಕುಡಿವರಿವ ಭವದೊಳಗೆ
ಹಿಂಜರಿದು ಋತ ಸತ್ಯಕೆಡೆಗೊಡುವುದು
ಭಾವಾವಲಂಬಿಯೀ ಸತ್ಯವೆಂಬಿಹದ ಬೆಲೆ
ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಲೋಕಗಳಿಗದುವೆ ತಲವು
ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿವರುಣರನು ದೇವರನು ಹೊರೆವುದದು
ಅದರಿನಪ್ಪುದು ನರಗೆ ಚೆಲುವಿನರಿವು

ಸತ್ಯ ರಸದುಪನಗರ, ಎಪೆಯೆಲ್ಲ ಕಳೆಗಳೂ ಹೊಳೆವವಲ್ಲಿ
ರಸಪದದೊಳೋ ಬರಿಯ ನಲವಿಹುದು ತುಂಬಿನೊಳು ಸತ್ಯವನೆ
ಚೆಲ್ಲಿ.

೪೭

"ಚೆಲುವನಾರಾಯಣಾ ಎಂಬುಲಿವು ಕಿವಿಸೋಕೆ
ಮಳಮಳನೆ ಕಣ್ಣಹನಿಯುದುರುವುವು" ಎಂದ
ಸತ್ಯಲೋಕನಿವಾಸಿ ರಸಕಾತರಂ ಮೌನಿ
ನನ್ನನುತ್ತರಿಸಲೀ ಭಾವಗಳ ತಂಪ.
'ಹರಿ' ಎನ್ನೆ ಗರಿಕೆದರಿ ರೆಕ್ಕೆಹರಡುವ ಸಂತ—
ಚಿತ್ತವನುಕರಣೆಯೊಳು ಹಂಸಗತಿಗೆರೆದು
ದುರ್ಬಲಸ್ವಾಂತವಿದು ಪೇವಕುಲಸೀಡಮೊಳು

ಚಡಪಡಿಸುತಿಪೆ ತನ್ನ ಎಳಮೆಯನೆ ಮರೆದು;
ಕಾಮಭಯಲೋಭಾದಿ ಧೀವರರು ಹೊಂಚಿರಲು ಆತ್ಮದಾಮಿಷಕೆ
ಕೆಳಗೆ
ಕರುಣಿಸದೆ ನೋಡುತಿಪೆ ಸಾಧುತತಿ ನಸುನಗೆಯ ನೋಟಮೊಳೆ
ಕುದುರಿಸುತ ನಿರ್ಭಯವನೊಳಗೆ.

೪೮

ಕಡಲಿನಾವಿಯನೆತ್ತಿ ತಿರೆಗದನು ಮರೆಮಾಡಿ
ಮುಗಿಲ ಮೇಲೆಯೆ ಬೆಳಗುವಿನತೇಜದಂತೆ
ಭವಕವಿದ ದುರ್ದಿನದೊಳದರ ಮೇಲಾಡುತಿಹ
ರಸದ ತೇಜಕೆ ಜೀವ ಹಂಬಲಿಪುದಿಂತೆ.
ಆ ಮುಗಿಲ ಬಿಡಿಸುತಾ ಕಿರಣಗಳಿಗಿಳಿಸೋಂಕ
ತಂದು ಕತ್ತಲ ಕಳೆವ ಶುಭಕಲ್ಪಗಳನು
ಸುಂದರಾಗಮಕಲಿತ ದೇವೋತ್ಸವಂಗಳನು
ಸರಸಸಜ್ಜನಗೋಷ್ಠಿ ಸಲ್ಲಾಪಗಳನು
ಆದರಿಸದೀ ನೆಲದ ಮನದ ಭವದುಲ್ಬಣಕೆ ಮರುಗಿ
ಶುಙ್ಮಲಿನನಾಗಿ
ಸಂತಾತ್ಮವೈಭವದ ಮಲೆಗುಡಿಯ ನೆನೆದಿಂತು ಸಂಹೃಷ್ಟನಾದೆನ್ನೈ
ಕೊರಗ ನೀಗಿ.

೪೯

ಎಳೆತನದಿನಿಂದುವರೆಗೀ ಜಗದ ಬೆರಗ ನಾ-
    ನಳಿಯದಂತಿರಿಸಿಹವು ವಸ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿ
ಅಲ್ಪವಿವು ಸಾಮಾನ್ಯವೆನೆ ಪ್ರಕಟಗೈಯುತ್ತ
    ತಮ್ಮತುಲ ಸುಖದುಃಖವೀವ ಶಕ್ತಿ.
ತನಗೆ ತನ್ನರಿವಷ್ಟೆ ; ಮಿಕ್ಕುದರ ತಿಳಿವೆಲ್ಲ
    ಭ್ರಮೆಯೆನಿಸುವೀ ತೋರ್ಕೆಯರಿವರಾರು ?
ನೆಚ್ಚಿದರ ವಂಚಿಸುವ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಚಿನೊಳು
    ಮುದದ ಹದುಳವ ಭವದಿ ಪಡೆವರಾರು ?

ಅದರಿನರಸುವರತ್ತ ಶುದ್ಧಸತ್ವರು ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಪ್ಪದ
ನಿರ್ಬಲರಿಗೆಮಗಾಯಿತವರ ಕರುಣೆಯೊಳಿಂಥ ದೇವಮಂದಿರ
                                        ಶಿಲ್ಪಕಲ್ಪದ ಹದ.

ವ್ಯೆಯಾಸರೆಯ ಜೀವ ಗಳಿಗೆಯಿರವಿನವೆನ್ನೆ
ಅರಿಷಟ್ಕತಂತ್ರದಿಂ ನಿತ್ಯತೆಯನು
ಗೆಲುವುದದು ಜನಿಜನಿಸಿ ಜಡದೊಡನೆ ಸೆಣಸುತ್ತ
ಪ್ರಭುವೆನಿಸಿ ಇಚ್ಛೆಗಳವಡಿಸಿ ಅದನು.
ಜೀವದಾಸರೆ ಚಿತ್ತ; ಅದರೊಡನೆಯಳಿವುಳಿವು;
ದಿವ್ಯಾನುಭೂತಿಗೂ ಮೂಡು ಮುಳುಗು;
ಯಮನಿಯಮಧ್ಯಾನಾದಿ ತಂತ್ರದಿಂ ತನ್ನುಳಿವ
ಸಾಧಿಸುವುದಾತ್ಮವೂ ಜೀವದೊಳಗೂ.

ಧೀಮಂತರುದ್ದೀಪ್ತ ಚಿತ್ತದುಳಿವನು ಮೆರೆವ ನಾರಣನ
ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷ
ಆವ ರಸಪದಪಥಿಕನಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಕೊನರಿಸದು ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಪಕ್ಷ?

ಆ ಕರುಣೆಯೆಳನಗೆಯ ಕಡೆನೋಟಮೊಂದು ಕಳೆ
ಮನಕಿತ್ತ ಸದ್ಭಾವ ಸಂದೀಪ್ತಿಯೊಳಗೆ
ನನ್ನೊಳಗು ಹೊರಗು ನಾ ಗುಡಿಬಳಸಿನೊಳಗಲೆದ
ಚರಿತಾರ್ಥವೆಡೆಗೊಂಡಿತೀ ಕಬ್ಬದೊಳಗೆ.
ಜೀವ ಮಾನುಷ್ಯದೊಳು ಪಡೆವಮಿತ ಭಾವಗಳ
ಪಾರಮ್ಯವಿಲ್ಲೆಂಬ ಭೂಮಾನುಭೂತಿ
ಋತಸತ್ಯಸಂಜನ್ಯ ರೂಪಸಂಕೇತಗಳ
ಸೂಕ್ತಿ ಸಂಗೀತದೀ ವೇಗುಲದ ರೀತಿ

ಜೀವವಿದು ಆತ್ಮದೂಷರವಾಗದಂತಿಡುವ ರಸದ ಚಿಲುಮೆ
ಜಡರ ಚಿತ್ತವ ಮುದದ ಮೊನೆಗೇರಿಸಲು ಬಗೆದ ಸಿದ್ಧರೊಲುಮೆ.

ಸರ್ವಕರಣದಿ ನಿಂತು ತಾಮಸೀ ವೃತ್ತಿಯನು
ಪರಿಶಮಿಸಲಿಷ್ಟದೈವ
ಎಲ್ಲರಿವೊಳವನಿರವ ಕೀರ್ತಿಸುವ ತೆರದೊಳಗೆ
ಮೆರೆಯೆ ಸದ್ಭಾವ.

ಆಸುರಕಾಸುರವೆನ್ನುತ
ಹೇಸದೆ ಕೊಂಡುಗ್ರರೂಪವಂ ಬಳಿಕೀ ಯೋ-
ಗಾಸನದೊಳಗದ ಶಮಿಸುವ
ಭಾಸುರ ನರಸಿಂಹನೆಮಗೆ ಮಂಗಳನಕ್ಕೆ.

ಅರಿಷಟ್ಕಂ ಬೆದರುವ ವೋಲ್
ಅರಿಶಂಖಗಧಾಯುಧಂಗಳಂ ಮೆರೆಯಿಸುತಂ
ಅರಿತರ್ಗೇಭಯ ? ಸರ್ವಂ
ಹರಿಮಯವೆಂದಭಯವೀವ ನಾರಣ ಶರಣಂ.

ಧ್ಯಾನ

ನಮೋಸ್ತ್ವನಂತಾಯ ಸಹಸ್ರಮೂರ್ತಯೇ
ಸಹಸ್ರಪಾದಾಕ್ಷಿ ಶಿರೋರುಬಾಹವೇ
ಸಹಸ್ರನಾಮ್ನೇ ಪುರುಷಾಯ ಶಾಶ್ವತೇ
ಸಹಸ್ರಕೋಟಿಯುಗಧಾರಿಣೇ ನಮಃ

*

ಕಾವ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಚಿತ್ರಗಳು :

ಆರು ಹಂಸಗಳು—ಗ್ರಿಮ್ ಸೋದರರು	....	೦	೮	೦
ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು—ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ	....	೨	೪	೦
ಇಂದ್ರವಜ್ರ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	....	೦	೧೪	೦
ಈಸೋಪನ ನೀತಿ ಕಥೆಗಳು (ಸಚಿತ್ರ)—ಆನಂದ	....	೨	೮	೦
ಗೌರಿಯ ಮದುವೆ (ಕಿರುಕಾದಂಬರಿ)—ಸಿ. ಕೃಷ್ಣ	....	೧	೪	೦
ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಂದರು—ಗ್ರಿಮ್ ಸೋದರರು	....	೦	೮	೦
ಧ್ವಜರಕ್ಷಣೆ—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	....	೧	೪	೦
ನಿರಾಶ್ರಿತೆ—ಎಚ್. ವಿ. ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ	....	೧	೧೨	೦
ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ: ಭಾಗ ೧—ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ	....	೦	೧೪	೦
ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ: ಭಾಗ ೨— ,,	....	೦	೧೦	೦
ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ: ಭಾಗ ೩— ,,	....	೦	೧೪	೦
ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ: ಭಾಗಗಳು ೧, ೨, ೩ (ಬಿಳಿಯ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ)	....	೩	೨	೦
ಪತಾಕ್ಷಿ—ಹೊಯಿಸಳ	....	೧	೪	೦
ಪುಟ್ಟರಸು—ಹೊಯಿಸಳ	....	೧	೦	೦
ಪೋರಿ—ಹೊಯಿಸಳ	....	೦	೮	೦
ಬೆಕ್ಕೋಜಿ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	....	೦	೮	೦
ಬೆಸ್ತರ ಕರಿಯ—ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್		೨	೪	೦

ಭೂಗರ್ಭಯಾತ್ರೆ—ಅನು: ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ ೧ ೧೨ ೦

ಮಲೆನಾಡಿನ ಚಿತ್ರಗಳು—ಕುವೆಂಪು ೧ ೧೨ ೦

ಮೂಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಹಾರಾಯ (ಕಾದಂಬರಿ)

ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ೩ ೦ ೦

ಮುಗುವೆಯರ ಪತ್ರಗಳು, ನನ್ನ ಅಪ್ಸರೆ—ಸಿ ಕೃಷ್ಣ ೨ ೪ ೦

ರಥಸಪ್ತಮಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಚಿತ್ರಗಳು—ಪು. ತಿ. ನ. ೧ ೪ ೦

ರಾಮಾಚಾರಿಯ ನೆನಪು—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ೧ ೪ ೦

ಶಿವರಾತ್ರಿ—ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರ್ ... ೨ ೪ ೦

ಶ್ರೀಪತಿಯ ಕಥೆಗಳು—ಶ್ರೀಪತಿ ೨ ೪ ೦

ಹವಳದ ದ್ವೀಪ—ಅನು: ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್ ೧ ೪ ೦

ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆ—ಹೊಯಿಸಳ ೧ ೪ ೦

ಸುಮತಿ ಮದನ ಕುಮಾರರ ಚರಿತ್ರೆ—ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ೩ ೪ ೦

ನಾಟಕಗಳು:

ಅಹಲ್ಯೆ (ಗೀತನಾಟಕ)—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ೨ ೪ ೦

ಆಷಾಢಭೂತಿ—ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್ ೧ ೦ ೦

ಗೋಕುಲ ನಿರ್ಗಮನ (ಗೀತ ರೂಪಕ)—ಪು. ತಿ. ನ. ೧ ೦ ೦

ನನ್ನ ಗೋಪಾಲ (ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕ)—ಕುವೆಂಪು ೧ ೮ ೦

ಬಿರುಗಾಳಿ—ಕುವೆಂಪು ೧ ೮ ೦

ಯಮನ ಸೋಲು; ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಭಾಗ್ಯ—ಕುವೆಂಪು ೧ ೦ ೦

ರಾಕ್ಷಸನ ಮುದ್ರಿಕೆ—ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ....

ವಿಕಟಕವಿ ವಿಜಯ (ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಹಸನ)—ಪು. ತಿ. ನ. ... ೨ ೪ ೦

ಶಬರಿ—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ೦ ೮ ೦

ಶೂದ್ರತಪಸ್ವಿ ಮತ್ತು ಬಲಿದಾನ ೧ ೪ ೦

ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಭಾಷಣಗಳು, ಗದ್ಯಲೇಖನಗಳು:

ಈಚಲುಮರದ ಕೆಳಗೆ—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ೧ ೧೨ ೦

ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ: ಭಾಗ ೧—ಶ್ರೀ ೩ ೦ ೦

ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ: ಭಾಗ ೨—ಶ್ರೀ	....	೧	೧೨	೦
ಕಾವ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ—ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ	....	೨	೦	೦
ಗಾನಕಲೆ—ರಾ. ಅನಂತಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ	....	೧	೮	೦
ತಪೋನಂದನ—ಕುವೆಂಪು	....	೧	೧೨	೦
ಬಾಪೂಜಿಗೆ ಬಾಷ್ಪಾಂಜಲಿ—ಕುವೆಂಪು	..	೦	೮	೦
ಭಾರತ ದರ್ಶನ : ಭಾಗ ೧—ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು	...	೫	೦	೦
ಆರ್ಯಕೀರ್ತಿ-೧ .. ಚ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯ	..	೨	೪	೦
ಛತ್ರಪತಿ ಶಿವಾಜಿ—ಚ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯ	....	೨	೮	೦
ಭೀಷ್ಮಚರಿತೆ—ಚ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯ	....	೩	೪	೦
ಶ್ರೀ ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧಂ—ಮುದ್ದಣ	....	೩	೪	೦
ಭಾರತ ದರ್ಶನ : —ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು	....	೧೧	೦	೦
ಶೈಲಿ : ಭಾಗ ೧ (ಶೈಲಿಯ ಸ್ವರೂಪ; ಪಂಪನ ಶೈಲಿ; ರನ್ನನ ಶೈಲಿ; ರಾಘವಾಂಕನ ಶೈಲಿ; ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಶೈಲಿ) —ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ		೨	೦	೦
ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ—ಕುವೆಂಪು	....	೩	೧೨	೦
ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನಕಲೆ—ರಾ. ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ		೨	೪	೦
ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಕ್ತಿ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	....	೨	೪	೦
ಹಗಲುಗನಸುಗಳು—ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್	....	೧	೪	೦
ಹಳ್ಳಿಯ ಬಾಳು—ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರ್		೨	೪	೦

ಕವಿತೆ :

ಅನ್ತಃಪುರಗೀತೆ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	....	೩	೮	೦
ಉಮರನ ಒಸಗೆ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	....	೧	೧೨	೦
ಉಯ್ಯಾಲೆ—ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ	....	೧	೧೨	೦
ಕಟ್ಟುವೆವು ನಾವು—ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ	....	೧	೪	೦
ಕಥನ ಕವನಗಳು—ಕುವೆಂಪು	....	೧	೮	೦
ಕನ್ನಡ ಋತುಸಂಹಾರ—ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ	....	೦	೧೨	೦

ಕಾವ್ಯಾಲಯ :: ಪ್ರಕಾಶಕರು :: ಮೈಸೂರು

ಕನ್ನಡ ಮೇಘ ಸಂದೇಶ—ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ	೦	೧೦	೦
ಕಿಂಕಿಣಿ (ವಚನ ಕವನಗಳು)—ಕುವೆಂಪು	೧	೪	೦
ಕೃತ್ತಿಕೆ (ಸಾನೆಟ್‍ಗಳು)—ಕುವೆಂಪು	೧	೪	೦
ಗದಾಯುದ್ಧ ಸಂಗ್ರಹಂ (ರನ್ನ)—ಸಂ: ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀ.	೩	೪	೦
ಚಟಾಕಿ (ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳು)—ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪ	೦	೮	೦
ಜೇನಾಗುವಾ ! (ಪ್ರೇಮಗೀತಗಳು)—ಕುವೆಂಪು ...	೧	೪	೦
ನನ್ನ ಮನೆ (ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳು)—ಕುವೆಂಪು	೦	೬	೦
ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆ (ಹರಿಹರ)—ಸಂ. : ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀ.			
ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	೦	೪	೦
ಬಿಡಿಮುತ್ತು—ಅನು : ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ			
ಬೊಮ್ಮನ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ (ಸಚಿತ್ರ)-ಕುವೆಂಪು	೦	೮	೦
ಭಾವತರಂಗ—ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ	೧	೪	೦
ಮರಿವಿಜ್ಞಾನಿ (ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳು)—ಕುವೆಂಪು	೦	೬	೦
ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ ಕಗ್ಗ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	೨	೪	೦
ಮೇಘಪುರ (ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳು) –ಕುವೆಂಪು	೦	೬	೦
ವಸಂತ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	೦	೧೨	೦
ಶಾರದಯಾಮಿನಿ—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	೧	೦	೦
ಶ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಗಾಥಾ—ಕುವೆಂಪು	೦	೮	೦
ಷೋಡಶಿ (ಪ್ರೇಮಗೀತಗಳು)	೧	೮	೦
ಸಿದ್ಧರಾಮಚರಿತೆಯ ಸಂಗ್ರಹ (ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಟಿಪ್ಪಣಿ ಸಹಿತ) —ಸಂ. : ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ...	೨	೦	೦
ಹಾಳೂರು—ಕುವೆಂಪು	೦	೬	೦
ಹೂವಾಡಿಗಿತ್ತಿ—ರಾಘವ	೦	೪	೦

ಸಂಕೀರ್ಣ :

ಪಕ್ಷಿಗಾನ (ವಚನ ಚಿತ್ರಗಳು)—ಆನಂದ	೧	೪	೦

ವಿಜ್ಞಾನ :

ಜಗತ್ತುಗಳ ಹುಟ್ಟು ಸಾವು—ಆರ್. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ	೫	೦	೦